

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **I. R.**, narozený dne X.
státní příslušnost Moldavská republika
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2021, č. j. OAM-769/ZA-ZA12-K01-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

1. Žalobce se žalobou došlou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), jímž rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podané dne 9. 10. 2020 tak, že žádost se podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítá jako zjevně nedůvodná.

II. Žalobní body

2. Žalobce v žalobě shrnul svůj azylový příběh, zdůraznil, že v Moldavské republice je katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo, s ohledem na poslední vývoj se nejedná o demokratickou zemi. Země je na pokraji občanské války, žalobce se obává o svůj život, má za to, že mu měla být udělena alespoň doplňková ochrana.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil, a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Rovněž vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
5. Žalobce podal dne 7. 9. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, uvedl, že žádost podal z finančních důvodů. V Moldavsku nejde sehnat práce, případně je málo placená, chtěl by v České republice vydělat peníze. Jiné důvody nemá. Při pohovoru doplnil, že ho doma bili sousedé kvůli psychicky nemocné matce, která sousedy svým chováním obtěžovala. Na policii se neobrátil, když byl v nemocnici s rozbitou čelistí a otřesem mozku, řekl, že spadl. Žalobce přislíbil dodat lékařské zprávy, avšak tyto nedodal.
6. Obsahem spisu je Informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí Odboru azylové a migrační politiky (OAMP) Ministerstva vnitra ČR - Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 28. 7. 2021 a zpráva ČTK ze dne 6. 8. 2021.
7. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že žádost žalobce se zamítá jako zjevně bezdůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, neboť Moldavsko je bezpečnou zemí původu a žalobce neprokázal, že by tomu v jeho případě bylo jinak.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Žalobu neshledal důvodnou.

9. Účastníci souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu *jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.*
11. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu *se pro účely zákona o azylu považuje za bezpečnou zemi původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a, 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.*
12. Podle uvedeného ustanovení se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
13. Z citovaného ustanovení vyplývá, že pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné musí být splněny následující podmínky: 1) žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu a 2) žadatel o udělení mezinárodní ochrany neprokáže, že v jeho případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze. Tyto podmínky musí být splněny kumulativně, to znamená, že v případě nesplnění jedné z nich, nelze § 16 odst. 2 zákona o azylu aplikovat.
14. Soud se tedy nejdříve zabýval tím, zda v daném případě byly obě shora uvedené podmínky pro postup dle § 16 odst. 2 zákona o azylu naplněny.
15. Podle § 2 bodu 15 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění účinném od 23. 3. 2019, považuje Česká republika za bezpečnou zemi původu Moldavsko s výjimkou Podněstří.
16. V řízení bylo zjištěno, že žalobce je moldavské státní příslušnosti, narodil se a žil ve městě D. Toto místo se přitom nachází v severní části Moldavska, tedy mimo oblast Podněstří. Tuto skutečnost žalobce žádným způsobem nerozporoval. Není tedy pochyb o tom, že žalobce pochází z té části Moldavska, která je Českou republikou považována za bezpečnou zemi původu.
17. V řízení bylo dále zjištěno, že žalobce žádným způsobem neprokázal, že by Moldavsko nebylo možné ve vztahu k jeho osobě považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobce o udělení mezinárodní ochrany požádal v souvislosti se snahou vydělat v České republice peníze a kvůli potížím se sousedy.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

18. Snaha získat práci a zlepšení finanční situace nespadá pod azylově relevantní důvody. Ohledně problematiky ochrany před pronásledováním ze strany soukromých osob soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Konkrétně lze zmínit např. usnesení ze dne 29. 4. 2020 č. j. 4 Azs 147/2019-42: *„Nejvyšší správní soud dodává, že možným pronásledováním ze strany soukromých osob v zemi původu a vlivem této okolnosti na udělení některé z forem mezinárodní ochrany dle zákona o azylu v souvislosti s tvrzením o vysokých dluhách se Nejvyšší správní soud již opakovaně zabýval (rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48, či usnesení ze dne 29. 3. 2016, č. j. 1 Azs 10/2016-26). V této souvislosti shledal, že pouhou nedůvěrou občana ve státní instituce zdůvodňovanou tvrzením, že nejsou schopny jej ochránit proti kriminálním živlům, nelze podřadit pod důvody pro udělení azylu (rozsudek ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004-37, či usnesení ze dne 14. 3. 2016, č. j. 2 Azs 302/2015-49). (...) U soukromých osob jako původců pronásledování musí přistoupit k samotnému pronásledování také záměrná nečinnost státních orgánů či jejich neschopnost poskytovat ochranu před původci pronásledování, aby mohlo být takové pronásledování ze strany soukromých osob přičitatelné státu, a tím azylově relevantní. K tomu, aby bylo možné shledat absenci ochrany ze strany státu, by stěžovatelka musela vyčerpat všechny reálně dostupné prostředky ochrany.“* S ohledem na citované usnesení je nutné posoudit, zda státní orgány Moldavska jsou schopny poskytnout žalobci ochranu před jeho pronásledováním soukromými osobami kvůli psychicky nemocné matce. V souvislosti s tím soud uvádí, že žalobce sám k případům fyzického napadení uvedl, že se na policii vůbec neobrátil, neboť šlo o blízké sousedy. Pokud se policie dostavila do nemocnice, tak uvedl, že spadl, nikoli že by byl napadený sousedy. Konečně zcela dobrovolně trestní oznámení pro napadení na policii nepodal, když mu sousedé zaplatili peníze.
19. Za těchto okolností nelze dospět k závěru, že by státní orgány odepřely žalobci poskytnutí ochrany, resp. že by žalobcem tvrzené skutečnosti měly vést k závěru, že v případě žalobce není Moldavsko možné považovat za bezpečnou zemi původu. V této souvislosti soud dále odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2020, č. j. 9 Azs 185/2020-30, ve kterém Nejvyšší správní soud poukázal na to, že charakteristickým znakem řízení o mezinárodní ochraně v případě bezpečných zemí původu oproti jiným obdobným azylovým řízením je zdůraznění důkazního břemene ve vztahu k žadatelům. Jelikož se dodržování mezinárodních závazků a neporušování práv vlastních občanů u bezpečných zemí presumuje, leží hlavní odpovědnost za prokázání opaku právě na žadatelích. K obdobnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS, v němž uvedl: *„Institut bezpečné země původu zakotvený v § 2 odst. 1 písm. a) zákona o azylu [pozn. soudu – dnes písm. k)] a v čl. 29 a 30 procedurální směrnice totiž stanoví presumpci nedůvodnosti žádostí osob přicházejících z dané země – srov. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o azylu [pozn. soudu – dnes § 16 odst. 2]. Jinými slovy, žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu brozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Jak bylo uvedeno výše, obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu (minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu.“* Jinými slovy, pokud se udělení mezinárodní ochrany domáhá

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

žadatel ze země patřící mezi tzv. bezpečné země původu, je jeho úkolem přesvědčit žalovaného, že jeho žádost nelze zamítnout podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, ale že jeho mimořádný příběh odůvodňuje věcné posouzení žádosti ve smyslu § 12 až § 14b zákona o azylu.“

20. S ohledem na shora uvedené lze tedy uzavřít, že obě podmínky pro postup dle § 16 odst. 2 zákona o azylu byly v daném případě naplněny, a žalovaný tak postupoval v souladu se zákonem, pokud žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou zamítl.
21. Žalobce dále zdůrazňoval, že mu měla být udělena minimálně doplňková ochrana. Soud však připomíná, že podle § 16 odst. 3 zákona o azylu platí: *„Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“* Vzhledem k výše vyřčenému závěru, že v nyní posuzované věci bylo namíste postupovat podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, neboť žalobce neprokázal, že v jeho případě Moldavsko není bezpečnou zemí původu, je zřejmé, že žalovaný neměl prostor pro zvažování poskytnutí mezinárodní ochrany podle uvedených ustanovení (obdobně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2021, č. j. 10 Azs 258/2020-52, či ze dne 2. 9. 2021, č. j. 9 Azs 159/2021-23).
22. Pokud jde o námitky žalobce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a neopatrění si dostatku podkladů pro rozhodnutí, soud k těmto velmi obecným námitkám uvádí, že žalovaný v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav, opatřil si dostatek podkladů pro rozhodnutí a přihlížel ke všem skutečnostem jak v neprospěch, tak i ve prospěch žalobce. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce byly naplněny podmínky pro postup dle § 16 odst. 2 zákona o azylu, a žalovaný tento svůj závěr dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Vzhledem k tomu, že žalobce nekonkretizoval, která konkrétní skutková zjištění měla být ze strany žalovaného opomenuta či nebyla ze strany žalovaného vzata v potaz, ani které konkrétní podklady pro rozhodnutí žalovaný neopatřil, soud se těmito námitkami nemohl blíže zabývat a shledal je nedůvodnými.
23. K námitkám žalobce spočívajícím v tvrzení, že v jeho domovské vlasti v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo, když se jedná o nedemokratickou zemi, probíhá zde perzekuce protirusky smýšlejících osob a země je fakticky na pokraji občanské války mezi prozápadními aktivisty a proruskou vládou v čele s prezidentem, soud uvádí, že se jedná pouze o nepodložená tvrzení žalobce, které nevyplývají z objektivních informací o situaci v Moldavsku. V průběhu správního řízení ani v žalobě pak žalobce neuvedl žádné konkrétní skutečnosti nasvědčující tomu, že v jeho případě nelze Moldavsko považovat za bezpečnou zemi původu. Relevantní důvody v řízení ve věci mezinárodní ochrany nelze bez dalšího shledat v žalobcem poukazované obecně horší ekonomické situaci Moldavska, ani případné horší úrovně bezpečnosti či nižší úrovně demokratického zřízení státu, jedná-li se zemi, která je obecně považována za Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

bezpečnou zemi původu. Relevantním důvodem v řízení ve věci mezinárodní ochrany by byla existence nebezpečí pronásledování či vážné újmy, které by v případě dané osoby bylo reálné, skutečné a bezprostředně existující, nikoli takové nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy, které vůbec nastat nemusí či může nastat jediné v případě přidružení jiných okolností, kumulací různých neočekávaných situací nebo výskytu skutečností, které nelze dopředu předjímat. Jak již soud vyslovil výše, žalobce neprokázal, že by Moldavsko nebylo možné v jeho případě považovat za bezpečnou zemi původu. I tyto námitky tak soud shledal nedůvodnými.

24. S ohledem na závěry učiněné shora soud uzavírá, že v daném případě byly naplněny podmínky pro postup dle § 16 odst. 2 zákona o azylu, tedy pro zamítnutí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné. Žalovaný správní orgán si dle názoru soudu pro své rozhodnutí opatřil dostatek podkladů, které řádně zhodnotil a vyvodil z nich správný právní závěr. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, který má oporu ve spise. Napadené rozhodnutí je dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodněno.
25. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
26. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. listopadu 2022

JUDr. Lenka Loudová, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.